

Comunicat de presă

Primăria Municipiului Hunedoara, Castelul Corvinilor și Muzeul de Arheologie, Istorie, Etnografie Hunedoara vă invită miercuri, 14 februarie 2018, de la ora 12:00, în Sufrageria Bethlen, la evenimentele prilejuite de împlinirea a 560 de ani de la înscăunarea lui Matia Corvin pe tronul Ungariei (14 februarie 1459) și 575 de ani de la nașterea sa (23 februarie 1443). Evenimentele vor fi marcate printr-o prelegere susținută de conf. univ. dr. Radu Lupescu, dar și prin dezvelirea unui portret al marelui rege. Totul se va desfășura în prezența autorităților locale, a unor cadre universitare, a profesorilor și elevilor din școlile hunedorene.

În acest an se împlinesc 560 de ani de la înscăunarea lui Matia Corvin pe tronul Ungariei (14 februarie 1459) și 575 de ani de la nașterea sa (23 februarie 1443).

O precizare referitoare la numele corect al marelui rege este importantă. Adesea, Matia este numit în mod gresit "Matei", o eroare destul de frecventă atât în istoriografia română, cât și în formulările cotidiene. Fiul lui Ioan de Hunedoara purta, în realitate, numele apostolului Matia, și nu pe acela al evanghelistului Matei. Cele două nume sunt distincte atât în limba latină (Matthias, respectiv Mattheus) cât și în mai toate limbile europene actuale.

Născut la 23 februarie 1443 la Cluj, în casa unui anume Iacob Mehffi, Matia Corvin a devenit unul dintre cei mai importanți regi ai Europei. Ascensiunea spre regalitate a fost una aventuroasă: copil în vârstă de 14 ani ținut la Praga prizonier, a fost propulsat de mama sa, Elisabeta Szilágyi (văduva lui Ioan de Hunedoara) și unchiul său Mihail Szilágyi pe tronul regatului Ungariei, rămas vacant la moartea regelui Ladislau al V-lea Postumul. Matia o fost ales rege de către consiliul nobililor regatului la data de 24 ianuarie 1458, iar în ziua de 14 februarie a fost înscăunat, fără a fi încoronat cu coroana Sfântului Ștefan, aflată în custodie la Frederic al III-lea de Habsburg (de la care, în urma unor tratative diplomatice intense, Matia Corvin o recuperează abia în 1462-1463).

”Începând de atunci și până la moarte, nu a mai lăsat din mâini guvernarea țării. A acționat cu aceeași fermitate, rapiditate și determinare, atât acasă, cât și în politica externă. Numai datorită acestor însușiri a reușit ca regatul său, care, de la moartea lui Sigismund, trecea dintr-o criză în alta, să devină în câțiva ani, din nou, o mare putere a Europei Centrale.” (Pál Engel, *Regatul Sfântului Ștefan. Istoria Ungariei medievale 895-1526*, trad. Aurora Moga, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2006, p. 320).